

Eén woord ([moeder](#)) zegt meer dan duizend wetten.

Binnenkort mag uw (klein)kind [drie vadersnamen](#). Dat lijkt fijn, maar dat is het niet. Sinds 1811 registreert de overheid geen echte volks-identiteit. Hij verstrekt één vadersnaam ter registratie en een uniek nummer ter identificatie. Zonder respect voor: § 1. De authentieke unieke volks-identiteit, § 2. De identiteit strijd, § 3. Cultuur & waarden gemis, § 4. Privé ergernis, § 5. Veilig taalgebruik en § 6. Wijsheid als levensgift en erfgoed. Elke overheid die op zijn grootouders is voorbereid bepleit: Schoenmaker blijf bij je leest. Schoenmakers die schoenen benoemen weten: Eén beeld zegt meer dan duizend woorden.

§ 1. De authentieke volks-identiteit: Eén unieke benoeming en diverse vernoemingen.

Voordat wij straatnamen, encyclopedieën en nummers hadden, benoemden wij dingen & dierbaren met naam & toenaam. Toen in de privésector de naam (roepnaam) de [familienaam](#) werd (Jan, Marie, Cor etc.), werden toenames (achternamen) cruciaal. Naamcombinaties waren zo logisch als taal, zo slim als visitekaartjes, uniek als domeinnamen en vrij te wijzigen als (ongeregistreerde) roepnamen (familienamen). Men herkende alles in elke domein (sector, locatie, cultuur etc.) aan taal, termen en... namen. Men koos en wijzigde die zo vrij als medelanders*. In dit voorbeeld werden Jan Moraal, Jan Modaal en Joviale Joop de Mutsenkazen genoemd. Naar de winkel 'Muts-en-Kaas' van hun ouders Mia Muts & Klaas Kaas. Elke pleeg-, adoptie-, donor- & stief-migrant liep als mutsenkaaskop aan de hand mee naar school. Zonder naam- & identiteit-verlies. Die stonden in het [Boek Der Dierbaren](#) (BDD). Wie hun ouders, hun opa's en oma's waren, was privé. Mia vertaalde de namen van Pari (Fee der Vrede van Venus) zodat men ze onthield en geen tolk zou inhuren bij (toekomstige) sollicitaties. Elk [Ongeboren Kind](#) kreeg een melknaam** (Okki, Tokki etc.) en ook de levenloos geboren Levi stond erin. Mia noteerde 'Levi de Aanwinst' (Zokki Mutsenkaas), zijn grootouders hun namen, Klaas de zijne en Mia de hare. Had dit BDD-ritueel bestaan, dan waren de toponiemen van Douwe Egberts ouders ([Egbert Douwe](#) & Akke Thysses) te Joure niet vergaan. In Sneek was men de Jouvster. In Den Haag de Vries. Iedereen had een unieke identiteit die met ontwikkelingen meebewoog. Men hield afstand van elkaars namen en cultuur***. Omdat wij dit culturele erfgoed zo hard nodig hebben, vertel ik over het geloof in de naam van de vader (§ 2), de mondiale gevolgen (§ 3), ergernissen van de 'migrant' in gezin, families en land (§ 4), taal-misleidingen (§ 5) en geef tips voor wie zijn/haar kind zelf wil benoemen en/of (discreet) wil vernoemen (§ 6). De adel dacht: Wie geld int wint. Het volk dacht: Wie betaalt bepaalt. Wetgevers dachten: Wat er staat bestaat. Naamgevers weten: Je roemt wie & wat je noemt. Een beeld zegt meer dan duizend woorden. Elke traditie en elke naam is goud waard.

(*) **Medelanders:** Engelstaligen, Scandinaviërs en andere medelanders benoemen, vernoemen en hernoemen zich vrij (zonder censuur).
 (**) **Een melknaam:** In China krijgen baby's een (tijdelijke) melknaam. De gezinsnaam 'Mutsenkaas' is een (tijdelijke en lokale) melknaam.
 (***) **De adel koos politieke toenames (geslachtsnamen).** Een selecte [groep mensen](#) verhief zich. Voor (politieke) herkenning gingen zoons titels en unieke toenames van hun vaders gebruiken. Zo'n familiair unieke toenaam heet [geslachtsnaam](#), naar het geslacht van de edelman. Die opent deuren die voor het geslachtsloze volk & de meid gesloten blijven. Hij sluit 50 % familie per generatie uit. 98 % familie in 6 generaties. Dit is elite-erfgoed der elite-rechten.

§ 2. De identiteit-strijd: Napoleons verbod op unieke naam & toenaam-combinaties.

Roomse en Franse machtnemers kozen een manier om belastinggeld te innen. Door hun burger-registratie-methodes werden identificatie-culturen (met een unieke identiteit per individu) vadersnaam-dictaturen. Wereldwijd werden mensen geregistreerd zoals de kerk en Napoleon wilden. Miljarden burgers werden slachtoffer van de grootste cultuur- en erfgoed-roof in ooit. We zitten in een pandemische cultuur-lockdown in ons eigen privébezit met wereldbereik tot na de dood. Omdat we ermee vergroeid zijn en kraamvrouwen niet georganiseerd zijn, is er geen vaccin tegen ontwikkeld. Per land verliep het verlies van de echte identiteit en de strijd om identiteit-herstel anders. Het begon in Frankrijk en België (1797). [Engelstaligen](#) bleven vrij. Noren bevrijdden zich in 2003. Hun burens dachten (zoals [EU-experts](#)): Beter goed gejatte rechten dan slecht verzonden plichten. Wij hebben één [Ministerie](#) dat in de naam van de vader gelooft zoals een slim kind in de sint. Hij verkoopt privébezit á [€ 385](#) (zie § 2.7). Hieronder vertel ik over onze geschiedenis. Ik begin bij de kerstening:

§ 2.1. De kerk dicteerde en registreerde doopnamen van kinderen en hun ouders (zie [Edict](#) & [doopregisters voor 1811](#)).

In de strijd tegen [polytheïsme](#) legden kerken huwelijks- en naamplichten op. De doop was cruciaal. Die werd vanaf 1564 genoteerd. De pastoor noteerde heiligennamen van het kind en diens ouders. Die namen werden in het dagelijks leven niet gebruikt. Het (onbeperkt) aantal doopnamen (voornamen) werd echter dé kans om een (onbeperkt) aantal voorouders (met dezelfde doopnamen) te vernoemen. Dit zijn discrete vernoemingen. Ze zijn alleen bekend bij direct betrokkenen.

§ 2.2. Napoleon liet registratie van de kerk naar de staat overgaan en verbood de unieke volks-identiteit ([decreet 1811](#)).

Wereldwijd liet Napoleon burgerregistratie invoeren op vaders naam. Vaders moesten één toenaam kiezen voor zichzelf en alle (klein)kinderen van (klein)zoons. Hun overige toenames, die van moeder en het kind zelf werden (zelfs als laatste voornaam) geweigerd. Voornamen werden erop gecontroleerd. Toen Siebe Smid te Smilde, Siebe Jansen werd omdat zijn vader zijn familienaam (Jan) verbasterde tot de 'familienaam' Jansen, verloor Siebe zijn identiteit (Smid) en vindbaarheid (Smilde). Hij werd gelijknamig met lotgenoten (S. Jansen). Zijn moeders familienaam (Marie) mocht geen staatsnaam zijn. Sinds 1811 zijn tradities, cultuur en de unieke volks-identiteit onveilig bij de overheid. Er mist een BDD en BDD-ritueel.

§ 2.2.1. Napoleon kiepte het doel van achternamen (unieke identificatie) uit onze cultuur. Dat leidde tot gelijknamigheid.

Omdat de echte identiteit van mannen, vrouwen en kinderen niet geregistreerd werden, werd formele gelijknamigheid een probleem. Dat laatste werd besproken in [podcast](#) en [vervolgartikel](#) 'sterven achternamen uit?'. De oorsprong van namen, de kern en oplossingen van het identificatie-probleem bleven onopgemerkt. Nederlanders leren een ding (vadernaam) te eren, zonder de bron (toenamen), het doel (identificatie) en keuze-verantwoordelijken (ouders) te respecteren.

§ 2.2.2. Identiteit-beschermende burgers werden strafbaar in 1825 (Zie [Achternamen/ WODC/1981](#) blz. 7).

Wie registratie (tegen identiteit-verminking) weigerde werd strafbaar. Een [onecht](#) kind krijgt moeders naam en [gezag](#). Een 'echt kind' vaders. Een gezinshoofd dat zijn/haar kind niet binnen 3 dagen heeft aangegeven kan [beboet](#) worden.

§ 2.2.3. Bevrijdde slaven mochten een achternaam kiezen in 1863 (zie [Slavernij.nl](#)).

In 1863 werd het achternamen-bestand aangevuld met bijzondere achternamen. Die van bevrijdde slaven. Georgina bedacht de naam [Nooitmeer](#) voor haar en 22 lotgenoten. De achternaam Liberia spreekt ook boekdelen.

§ 2.2.4. Van uniek identificerende volks-achternamen naar één staats-achternaam: De koning(in) geeft gratie.

Nederlanders werden in één achternaam van één voorvader opgesloten. Ministerie van Justitie verbood ouders zelfgekozen tradities, cultuur en achternamen te schenken. Dat beschermde de geslachtsnamen van adellijken. Hij verdient aan ons gestolen privébezit. Sinds 1998 mag een kind zich (voor € 835) in moeders familie inkopen. De koning(in) verleent gratie aan haar natie. Niet aan mevrouw de Man, wel aan oogarts Blind en haar schoondochter. Die kreeg de eerste geëmancipeerde. Haar 10^{de} geslachtsnaam is [Mevrouw](#). Een koninklijk microkrediet dat volks-precedenten schept.

§ 2.3. Onveilige identiteit-registratie en censuur (sinds [1811](#)) met (procedureel) disrespect (sinds [1998](#)).

Geboorte-registratie is de minst geëmancipeerde verordening van Nederland. Het gezinshoofd mag alles verzinnen (van geboortedag tot voornamen). Zonder enig bewijs wordt hij (met moeders paspoort) vertrouwd en wordt zijn 'familienaam' geregistreerd bij zijn (mogelijk fictieve) kind. Zoals Mia en gehuwde moeders niet worden geraadpleegd, zo moet (sinds 1998) het onwettige stel naar het stadhuis om de staats-'familienaam' bij de juiste ouder te houden. Extra 'familienamen' zijn, zelfs als laatste [voornamen \(initialen\)](#), verboden. Burgers kunnen een scheldwoord als roepnaam geven, de overheid geeft meisjes mannelijke achternamen, maar discrete familieverbodingen als voornamen wordt als ongepast beschouwd.

§ 2.4. Van 'moetje' naar 'naamhuwelijk' en inkopen van moeders geboortenaam (á € 835).

Ooit trouwde moeder voordat men de foetus zag, nu voordat het kind naar school toe mag. Met partners naam in haar paspoort wordt moeder als de moeder herkend bij douanes, in de zorg etc.. Bij scheidingspech valt die herkenning weg. Sinds 1998 mag elk kind van vaders naam naar die van moeder overstappen (á € 835). Als moeder gelijknamig wordt met een nieuwe partner kan haar oudste kind haar staats-gezinsnaam (en van zijn/haar broertjes en zusjes) niet meer inkopen.

§ 2.5. AVG & Naamwet - water & vuur ([2108](#)).

Gelijknamigheid is een probleem voor de privacy van familie en landelijke gelijknamige burgers. Sinds AVG mogen in stambomen alleen nog overledenen staan. De rest heeft recht op privacy. Of kinderen met dezelfde naam naar school gaan zou weer een persoonlijke keus moeten worden. Dat schoonzussen en ex-en onder zijn 'familienaam' internet op gaan zou in de volks-identificatie-cultuur ondenkbaar zijn. Familieverbanden lagen discreet verankerd in roep- en voornamen.

§ 2.5.1. Welke gegevens heeft de overheid nodig en wanneer?

Het is begrijpelijk dat de fiscus en zorgverzekeraars willen weten hoeveel klanten ze hebben. Een Human Existence Code (HEC) is een goed idee. Maar met het oog op AVG is de vraag: op welke termijn heeft de overheid welke gegevens nodig en waarvoor? De overheid heeft zich ook te houden aan AVG. Hij moet privacy respecteren van moeders, opvoeders, kind, gezin, families en samenleving. Engelsers mogen zelf beslissen wat ze met hun overheid delen. Noren informeren hun overheid (hun fiscus) via een online formulier over de namen en de sekse van hun kind wanneer het hen schikt.

§ 2.6. Wetsvoorstel focust op kwantiteit van staatsnamen (3 stuks). Niet op de kwaliteit van volkswijsheid ([08-02-2021](#))

De kwaliteit van het wetsvoorstel stamt uit 1811. Naamdragers moeten blij zijn met drie koekjes van opa's deeg. Dat deeg weigerde opa totdat hij strafbaar werd in 1825. Ouders moeten de wijsheid en waarden van hun cultuur kunnen doorgeven om de, door de overheid veroorzaakte problemen (zie § 3 en § 4), in de kern te kunnen oplossen. Zij horen authentieke naamgevings-tradities te kunnen herstellen. Stamvaders kunnen discreet geëerd, door [vernoeming op naam](#), initialen, naamversmeltingen, vertalingen, nieuwe namen etc.. Omdat er geen onrechtmatige inmenging mag zijn, moet die eruit.

§ 2.6.1. Kunnen we wetgevers vertrouwen die vrouwen niet vertrouwen bij naamgeving van hun kinderen?

Hier is een verschil tussen wat nodig is en de suggestie die wordt gewekt. Moeders zijn naamgevings-experts. Zij hebben kennis van de vader, het kind, families, gezin, de samenleving en problemen met sollicitaties. Zij weten hoe je roep-, voor- en achternaam kunt gebruiken om (op een discrete wijze) in alle behoeftes te voorzien. Zie § 1 en § 6.

§ 2.6.2. Beter ten halve geëvalueerd dan in termen verdoemd.

Van wie is mijn identiteit? Zijn er naast plichten ook rechten voor de diversiteit van de meerderheid? Sinds vreemden ons vernoemen en onze vaders roemen, zijn wij ons cultureel erfgoed, multifunctionele tradities, unieke identiteit en moeders stem kwijt. Mijn vertrouwen in vrouwen is groot. Zij hebben het beste voor met kind, gezin en samenleving. Elke meid die zich op de toekomst voorbereid heeft recht op eerlijke naamrechten, educatie en informatie. Georgina (slavennaam Aspasia) bedacht de achternaam [Nooitmeer](#) voor haar en 22 lotgenoten. Eén beeld zegt meer dan duizend woorden. Dat is waarom priesters heilige namen dragen en burgers één voorvader-toenaam als staats-'familienaam' krijgen. Onze An is geen Alleman of Groenteman. Ze is Waardevol. Wij willen een streep zetten door discriminatie op sector, subcultuur, sekse en taal. Zij hoeft niet voor Napoleon te knielen. Waar bemoeit de overheid zich mee.

§ 2.6.3. Beter goed gejatte rechten dan slecht verzonnen plichten.

In onderzoeken missen term-definities en kernvragen over keuze-opties en problemen. Zie '[achternamen](#)' (1981), '[de gekozen achternaam](#)' (2002) en in [liberalisering naamrecht](#) (2009). In '[EU naamrecht in vergelijkend perspectief – quick scan](#)' (2009) staat dat het Engelse recht het meest liberaal is. Men hoeft geen privégegevens te delen met de overheid. Het Noorse recht kwam het beste uit de test. Demissionair minister Hirsch Ballin zegde alvast schriftelijke registratie en een jaar bedenktijd toe ([29-07-2010](#)). Dat gebeurde niet. In de [petitie](#) (2016), in [2018](#) en bij dit wetsvoorstel focust men op aantal oude namen en niet op de kwaliteit van de wet, het aangifte-proces en voor- & achternamen. Als stembiljetten zouden worden verstuurd zoals de rechten bij dit wetsvoorstel verdeeld zijn, ontvangt de gehuwde man er twee, zijn vrouw er geen, moeten ongehuwden vóór de bevalling naar het stadhuis (voor vaders gemoedsrust), zodat de ambtenaar niet de partij der vangnetnorm rood maakt maar de juiste. De democratie in ons privébezit kent twee staatspartijen: vadersnaam (vader) of vadersnaam (moeder). Wiens vrijheid dragen wij uit in ons privébezit met wereldbereik? Die van Napoleon.

§ 2.7. Financiële analyse van de staatsnaam in vergelijkend perspectief met voorouders, medelanders en Ministeries.

Hier zoom ik in op de (nader aan te vullen) kosten van staatsnamen (§ 2.8.1). Daarna belicht ik hoe Scandinavisch privébezit wordt behandeld (§ 2.8.2) en een conclusie (§ 2.8.3).

§ 2.7.1. Naamgeving ± 40 miljoen burgers, naamwijzingen ([± 2.000 per jaar](#)) en identificatie-cultuur-herstel.

Door de cultuur-lockdown verstrekken dienstverleners nummers. Door het gebrek aan gelijkheid in het gezin kiest moeder voor de gezinsnaam. Zij gaat er een wettelijke relatie voor aan, met de kosten van dien. Relationele naamwijzingen worden geadmistreerd in systemen van dienstverleners en werkgevers. De censuur-ambtenaren (bij geboorte-registratie) moeten betaald. Een VeiligID-app zou kosten besparen. Kinderen betalen € 835 voor moeders naam of een andere wens. Er zijn er [± 2.000](#) per jaar. Gedupeerde burgers besteden € 770.000 aan correcties. Als moeders slechts één universele code delen (geboortetijd & locatie), kunnen ze hun kind beschermen en complexe controles besparen. Het niet delen van identiteit-gegevens met de overheid bespaart de staat, bedrijven en burgers kosten voor de toekomst. Nu naar het verleden en heden. Het kopen van cultuur voor 2019 en 2020 bereken ik als volgt. $(169.680 + 168.066 \text{ geboortes}) * € 385$ (achternaamwaarde) = € 130 miljoen. Elke dag [440](#) kinderen erbij * 30 * € 385 = € 5 miljoen per maand.

§ 2.7.2. Scandinavisch identiteit-respect.

Bij bevrijde medelanders (Engelstalig en Scandinavisch) wordt geen identiteit ontnomen. Zij kunnen tradities en namen vrij kiezen en wijzigen. Het is niet aan de overheid zich te mengen in het privéleven en privébezit van burgers. Technische beperkingen, zoals ruimte op identificatie-documenten zijn de enige restricties. Voor hen geldt: Privébezit is privébezit.

§ 2.7.3. Financiële conclusie: cultureel erfgoed is terug te kopen .

In 2017 wijzigden [ministeries](#) hun naam voor 32 miljoen. Daarnaast zijn sinds 1811 ongeveer 40 miljoen burgers voorzien van een Frans-elitaire staatsachternaam, in plaats van een zelfgekozen identiteit. Als Unesco met terugwerkende kracht 40 miljoen burgers in ere hersteld voor € 25 per individu komt het totaal op 40 miljoen * € 25 = € 1 miljard. Dat is voldoende om de naamplicht te vervangen in een internationaal naamrecht, een interactieve achternaam-generator (met informatie over naamgebruik) en online geboorte-registratie. 17 miljoen burgers zullen hun naam & toenaam-combinaties kunnen kiezen, zoals ze dat tot 1811 konden doen en zoals medelanders dat kunnen. Daar zal weinig gebruik van worden gemaakt. We vergroeien met de namen die we bij geboorte krijgen. Juist daarom moeten ze liefdevol gekozen zijn.

§ 2.8. Van naamwet tot naamrecht (2021).

Ik pleit voor het herstel van cultuur, tradities, erfgoed en identiteit-rechten. Voor vrijheid in privébezit. Voor een echt naamrecht. Ik pleit voor een combinatie van het voorstel (3 achternamen voor wie dat wil), gebruiksnamen voor alle gezinsleden en het Noorse recht (zelfgekozen achternamen, bedenktijd, probleemloos wijzigen, online aangifte etc.) Vrouwen verdienen vertrouwen. Hieronder licht ik universele (§ 3) en individuele (§ 4) op te lossen problemen toe.

§ 3. Cultuur & waarden gemis: in privébezit met wereldbereik tot na de dood.

Door het verbod op tradities, cultuur en een unieke identiteit mist er onderscheid. In § 1 en §6 staan. De verstrekking van oude achternamen geven (onderstaande) universele problemen. Individuele problemen staan in § 4.

§ 3.1. Ontnemen van de unieke identiteit, onderscheid en privacy.

Het doel van achternamen is het herstellen van de een unieke identiteit bij gelijke roepnamen. Door het verbod erop missen burgers (met vaker voorkomende achternamen) hun unieke identiteit, onderscheid en daarmee privacy (zie § 3.5). Het verbod op uniciteit haalt de kern (het doel) uit achternamen. Bij familiair unieke geslachtsnamen is dat niet het geval.

§ 3.2. Ontnemen van waarden promotie naar kind, gezin en de samenleving.

Achternamen zijn dé levensgeschenken om waarden, wensen, visies, liefde, kunst, cultuur en poëzie mee te benadrukken. Men roemt wat men noemt. Met namen zoals Liberia, Nooitmeer, Waardevol, Gelijkwaardig etc. geven naamgevers iets mee. Unicitéit benadrukt dat we gelijk zijn. Dat een naam geen familie maakt maar familie familie maakt.

§ 3.3. Ontnemen selffulfilling prophecy naar de naamdrager.

Romeinen geloofden in de voorspellende werking van namen ('Nomen est Omen'). Carl Jung en Robert K. Merton onderzochten de invloed ervan op de dragers. De 'selffulfilling prophecy'. Robert K. Merton paste zijn naam aan zijn imago aan. Hij was geboren als Meyer R. Schkolnick. Wie 'Voor in Visie' of 'Kanalles' heet, wordt anders benaderd dan iemand die 'Sukkel' is genoemd (door de overheid). Namen beïnvloeden direct of indirect, door hoe anderen ons benaderen.

§ 3.4. Persoonsverwisselingen.

Door het verbod op uniciteit is het risico op verwisseling van personen groot. In de zorg kan dat levensbedreigend zijn. In ziekenhuizen moet men bij elke handeling het geopende dossier controleren. U moet zich legitimeren en u wordt op de foto gezet. Bij de verificatie ontstaat irritatie als men de gevraagde gegevens privé vindt. In gezinnen komt post binnen waarbij niet duidelijk is voor wie die is omdat voorletters vaker voorkomen.

§ 3.5. Publicatie privé-gegevens.

Door het verbod op uniciteit moet men zich op andere gegevens onderscheiden. Omdat een telefoonboek adressen moest bevatten, wilde niet iedereen erin staan. Denk aan alleen wonende vrouwen (juffrouw), die zich daardoor kwetsbaar voelden. Uw ziekenhuis-dossier is incompleet zonder uw profielfoto. Op internet (bijv. LinkedIn, Facebook en Twitter) wordt u zonder foto niet herkend. LinkedIn adviseert vrouwelijke professionals (alle) oude gebruiksnamen (ofwel relaties) te vermelden voor vindbaarheid. Een moeder met schoolgaande kinderen (van diverse partners) mist later haar privacy.

§ 3.6. Nummer per dienstverlener.

We gingen van unieke identificatie-namen naar een uniek nummer per dienstverlener. We hebben geen naam meer nodig. We worden op scholier-, klant-, personeel- en telefoonnummer gevonden. We beschermen onze staats-identiteit (BSN) met een [kopiëD-app](#) tegen het stelen van onze staats-identiteit. Ouders moeten het geboortebewijs verborgen houden.

§ 3.7. Nederlandse naamwet in strijd met AVG-wet (2108).

Door het verbod op uniciteit worden familiebanden kenbaar die men privé moeten kunnen houden. Nederlanders missen hun authentieke recht om niet als familie te worden herkend, maar die discreet te vernoemen (in roep- en/of voornamen). Partners, schoonzussen, schoondochters en criminelen, kunnen staats-'familienamen' bezoedelen op internet. De wet voorziet niet instemming-rechten hiervoor. Doordat de overheid zijn burgers gelijknamig maakt moeten zij zich landelijk op andere gegevens gaan onderscheiden (zie § 3.4 en § 3.5).

§ 3.7.1. Voornaam-controle geeft schijnveiligheid en verbod op discrete familie-vernoeming belemmert voornaam-doelen.

Ouders kunnen elke roepnaam schenken. Voornamen zijn (op de eerste na) slechts initialen. De controle en het verbod op discrete familie-vernoeming zijn duur en de censuur zuur. Het beperkt burgers onnodig in tradities, cultuur en discrete vernoeming. Familie-vernoeming op voornamen is slim met het oog op AVG. Alleen de eerste voornaam wordt afgedrukt.

§ 3.8 Decentrale administraties van echte namen.

Door verstrekking van disfunctionele achternamen ontstaan er ongewenste registraties, publicaties en situaties:

§ 3.8.1. Decentrale administraties van vrouwen-relaties.

Moeder past haar naam informeel aan de gezinsnaamplicht aan. In elke administratie wordt elke relatie-overgang bijgewerkt. LinkedIn-experts tippen professionals hun (ooit) gebruikte achternamen te vermelden.

§ 3.8.2. Lokale registratie(s) van toenames (nu bijnamen genoemd).

In o.a. [Katwijk](#) is de gelijknamigheid zo groot dat men een bijnamen boek bijhoudt en moet raadplegen.

§ 3.8.3. Verschil tussen centraal geregistreerde (BRP) en echte identiteit.

In het centrale burger-dossier (BRP) staan geen roepnamen en geen gebruiksnamen. Dat belemmert contact-onderzoek. In verpleeghuizen kent men weduwen van hun gebruiknaam en/of roepnaam. Hun geregistreerde namen zijn niet altijd bekend bij het (tijdelijke) personeel. Soms zelfs niet eens bij de naamdrager zelf.

§ 3.9. Staats-discriminatie op unieke identificatie en onvolledige informatie voor moeders (in spe).

1. Het verbod op identificatie-achternamen discrimineert het gelijknamige volk ten opzichte van (uniek benoemde) adel.
2. Paspoorten van minderjarigen zijn incompleet. Men herkent vader (en zijn zussen) op achternaam, maar moeder niet.
3. Er mist informatie voor moeders (in spe) op Rijksoverheid.nl: 3a. Bij '[rechten en plichten](#) wettelijk partnerschap' mist inspraak-verlies van de geboorte-moeder. 3b. Bij 'hoe doe ik [aangifte van een geboorte](#)' mist het achternaamkeuze-bezoek. 3c. Bij 'waar moet ik aan denken als ik de [voornaam](#) voor mijn kind kies?' staat dat de ambtenaar beslist. Wat het wettelijke

verschil is tussen roep- en voornamen, het maximum aantal voornamen, welke als initialen verborgen blijven en waarom 'familienaamen' niet zijn toegestaan (als discrete initialen) mist.

§ 4. Privé ergernis.

Wie een kind baart, wil het roep- voor- en achternamen schenken ter ondersteuning van het kind binnen de samenleving. Dat moeder kind & gezin niet meer zelf mag benoemen geeft ergernis bij hen die (erdoor) worden uitgesloten.

§ 4.1. Individuele problemen door het identiteit-verbod en de identiteit-strijd.

Wie met naam en toenaam benoemd is, wordt op zijn/haar unieke identiteit genoemd, geroemd en gevonden. Het verbod op een eigen unieke identiteit en erkenning van visies, tradities, geloof en bestaan is ingrijpend. Voor elke naamgever (die liefde wil schenken) en elke naamdrager (die een liefdevolle en unieke identiteit wil). Ik geef wat (fictieve) voorbeelden:

§ 4.1.1. Het identiteit-verbod ontnam respect naar naamdragers.

De overheid registreerde 'Noa de Nobele Naaister te Naaldwijk' niet op haar toenames, maar op de 'familienaam' die haar vader koos. Hij weigerde dat totdat hij (op 18-11-1825 [\(zie p.7\)](#)) strafbaar werd. Omdat hun gedeelde toenaam 'Naaldwijk' werd verboden, liet hij zijn familienaam (Jan) verbasteren tot Jansen. De Naaister werd onherkenbaar als Noa Jansen.

§ 4.1.2. Het identiteit-verbod ontnemt respect naar naamgevers.

Waarom moet onze An als 'Elkeman' door het leven gaan? Ze is geen man en zeker niet als iedereen. Onze kinderen zijn Waardevol, Uniek, in Vrede, in Liefde Bevrijd, Puur Natuur, Zichzelf etc.. Dat mag bekend zijn. Zoals Georgina [Nooitmeer](#) koos (in 1863), zo horen ouders vrijheid, gelijkheid en saamhorigheid te kunnen doorgeven in achternamen.

§ 4.2. Discriminatie door de staats-achternaam (de door de overheid gekozen 'familienaam').

De 'familienaam' sluit vrouwen en gezinsgenoten uit die buiten de staats-gezinsnaam vallen. Hij leidt tot verschillende vormen van naamdiscriminatie. Hij sluit meer familie uit dan in. In 6 generaties 98 % familie. Een chique en unieke (voor het nageslacht gekozen) geslachtsnaam maakt meer indruk dan een nietszeggende 'familienaam'. Een naam in de voertaal onthoudt makkelijker dan eentje in een onbegrepen taal. Wie de 'familienaam' heeft van een nationale bekende, maakt de blits. Niet als het om een crimineel gaat. Naamsmet kan landelijk, regionaal of persoonlijk zijn (na incest of iets anders). Men vindt het raar als vader en kind ongelijknamig zijn. Ooit was zo'n kind en diens moeder een schande voor de familie.

§ 4.2.1. (Zondige) ongehuwde moeders en (bastaard) kinderen.

Een kind met vaders staatsnaam was de verplichte norm. Een kind met moeders staatsnaam kwam uit een zondige moeder. Elke onwettige zwangerschap was een schande voor (onkuise) vrouwen en hun familie. Moeders staatsnaam brandmerkte elk onwettig kind, zijn/haar moeder en haar familie. Onwettige zwangerschappen werden gedwongen verstoep, ontkend en verbroken. Meisjes werden naar kloosters verbannen. Baby's werden gedwongen afgestaan of moeste als oma's nakomertje door het leven gaan. Ook werd er snel getrouwd. Bij overspel of adoptie kreeg het kind de staatsnaam van een niet biologische vader. Niemand wilde met moeders staatsnaam door het leven.

§ 4.2.2. Vrouwen en moeders passen zich aan discriminatie aan – Ze werden geacht hun geboorte-identiteit los te laten.

Daarom ging iedereen ervan uit dat getrouwde vrouwen de naam van hun man wilden gebruiken. Hoewel vrouwen dat nooit verplicht waren, kwamen automatisch de naam van hun wettelijk partner in hun paspoort, stembiljet en loonstrook. Moeders die dat weigeren worden niet altijd als moeder herkend. Gemeentes adviseren hen om de naam van hun partner in hun paspoort te laten opnemen. Dat kan alleen met een wettelijke relatie. Die kan notariskosten met zich mee brengen. Ongelijknamige moeders ervaren niet alleen problemen bij douanes, maar sinds de AVG ook bij informatie over hun kind. Moet moeder zich aan wetten en systemen aanpassen, of vrouwendiscriminatie uit wetten en systemen worden gehaald?

§ 4.2.3. Kinderen van (gescheiden) moeders betalen € 835 – Moeders kunnen beter niet aan gelijknamigheid hechten.

Vrouwen die trouwen voor gelijknamigheid met hun kinderen, draaien dat na de scheiding terug. Kinderen die (willen) volgen betalen een hoge prijs. In 2020 werden er 2.092 [wijzigingsverzoeken](#) goedgekeurd $2.092 \times € 385 = € 805.420$ (excl. ID). Scandinavische medelanders kiezen namen vrij en wijzigen ze gratis. Met eigen achternamen verandert men minder van achternaam. Moeders beschermen zichzelf en volgzame kinderen door niet aan gelijknamigheid te hechten.

§ 4.2.4. Uitsluiting van kind(eren) uit andere relaties.

Kinderen in samengestelde gezinnen kunnen zich op achternaam buitengesloten voelen. Moeder kan nog een wettelijke relatie aangaan om de naam van het nieuwe gezin te dragen. Die mogelijkheid heeft haar kind uit een vorige relatie niet. Als kinderen unieke achternamen krijgen, zullen 'gemigreerde' gezinsgenoten zich minder uitgesloten voelen.

§ 4.2.5. Discriminatie op achternaam.

Sollicitanten ervaren problemen met achternamen die niet in hun voertaal zijn. Call-centra adviseren een Nederlandse achternaam. Als ouders zelf achternamen mogen bedenken, kunnen ze deze vertalen, samensmelten of nieuwe kiezen. Mensen horen (ongeacht hun afkomst) het recht te hebben de naam van die ene voorvader (van de duizenden die ze hebben) privé te houden. Ze kunnen ze ook als laatste voornamen (initialen) schenken. Daarvan mag men er wel 7.

§ 4.2.6. Draai de rollen eens om.

Stel je voor dat de wet vrouwelijke staatsnamen voorschrijft voor mannen en hun gezin. Ik zou gelijk denken: Moeten wij als vrouw door het leven? Waarom vrouwen wel als man? Blijft de man superieur in noemen en roemen?

§ 5. Veilig taalgebruik: Ook de namen van onze namen horen goed gekozen te zijn.

Termen en namen beïnvloeden ons. Ze horen veilig gekozen te worden. Toen de adel nog geen geslachtsnaam (van Oranje-Nassau) had, erfde men een familienaam (Jan of Marie) als naam en identificeerde men zich op toenames (de Jonge ^{Jan} de Bakker te Bath). Nu verstrekt de overheid één ‘familienaam’ (Jansen) als achternaam en een nummer te identificatie. De huidige ‘familienaam’ is niet de authentieke en geen traditie meer. Ik licht de termen van voor (roepnaam) naar achter toe:

§ 5.1. Roepnaam (huidige volksterm voor naam). Bijv. Jan en Willem-Alexander.

De meest gebruikte naam is de roepnaam (naam). In tegenstelling tot voornamen hoeft deze niet te worden geregistreerd. Als men hem niet als voornaam laat registreren door de overheid is hij vrij te kiezen en te wijzigen.

§ 5.1.1. Familienaam (authentieke volksterm en traditionele naam): De familiair geërfde roepnaam. Bijv. Jan en Willem.

Ooit was de roepnaam een familienaam die men van een grootouder, oom of tante erfde. Er bestonden [erfpatronen](#) voor. Zonder adoptie en donorschap erfde men uit 4 families, van 1024 families die men heeft in 9 generaties. Marie Evenknie & Jan de Tuijnman vernoemden hun 4 kinderen Goeie Gert, Vera Visie, Kees Kanalles en Mooie Monica naar hun ouders. Elk kind kreeg 2 jongens en 2 meisjes. Dat gaf Jan & Marie 16 kleinkinderen, 64 achterkleinkinderen, 256 etc.. In de groep van 16 erfden er 4 de familienaam Jan en de 4 familienaam Marie. Bij de groep van 64 erfden er 4x Gert, 4x Vera, 4x Kees en 4x Monica. In de groep van 256 erfden er 16x Jan en 16x Marie als familienaam. Elk familielid erfde een familienaam.

§ 5.1.2. Melknaam (tijdelijke informele naam voor bepaalde levensfasen).

Een [melknaam](#) is een Chinese term voor een (tijdelijke) naam voor een baby die nog geen formele naam heeft. De naam van een foetus en een informele gezinsnaam kunnen melknamen worden genoemd als het is niet de bedoeling deze te blijven gebruiken na de geboorte en/of als men het huis uit gaat.

§ 5.2. Voornamen (huidige volksterm voor doopnamen). Bijv. Johannes, Adrianus en Willem-Alexander Claus George Ferd..

Voornamen (ooit doopnamen) onderscheiden zich in de eerste voornaam en de overige voornamen. De eerste wordt voluit op het stembiljet gezet de rest als initialen. De initialen zijn zeer geschikt voor (discrete) familie-vernoemingen. Zowel authentieke familienamen (§ 5.1.1) als staats-‘familienamen’ (§ 5.3.5). Jan en Marie gaven elk kind 5 voornamen mee. De eerste verwees naar hun roepnaam, de andere 4 waren de achternamen van hun grootouders. De overheid verbiedt het schenken van een achternaam als (laatste) voornaam of voornamen. Dat is een gemiste kans voor (discrete) vernoemingen.

§ 5.3. De achternaam (huidige volksterm voor toenaam). Bijv. Jansen en Van Oranje-Nassau van Amsberg.

De achternaam informeert over de schenkers (staat/ouder), hun focus (vader/kind) en dragers (adel/volk). De types zijn: 1. Toenaam (synoniem voor achternaam), 2. Identificatie-achternaam (ter volks-identificatie) 3. Geslachtsnaam (ter elitaire voorvader-toenaam verering; uniek per geslacht), 4. ‘Familienaam’ (ter voorvader-toenaam-verering; niet familiair uniek), 5. Gezinsnaam (tot 1811 een melknaam, sinds 1811 alleen voor vader en zijn kinderen), 6. Gebruiksnaam (voor uitgesloten moeders/voorheen mansnaam), 7. Geboortenaam (van gebruiksnaam-moeders/ooit meisjesnaam). Staatsnamen: geslachtsnaam, ‘familienaam’, geboortenaam en gezinsnaam. Het schenken van één of meerdere staatsnamen als (laatste) voornamen is verboden. Overige namen zijn vrij te kiezen en te wijzigen. Vrije volksnamen zijn: de roepnaam en namen van bedrijven, producten, ministeries etc.. Zoals [Ministeries](#) & [producten](#) bij de tijd blijven, eert de 2^{de} sekse de [1^{ste} sekse](#) in haar staats-achternaam.

§ 5.3.1. Toenaam: (oude volksterm voor identificatie van iets of iemand). Bruine Beer, Smid en van Oranje-Nassau.

Een toenaam is ter identificatie. Wie iets of iemand ‘met naam en toenaam’ benoemt, specificeert om wat of wie het gaat. Toenames konden nog voor de naam staan. Mede door de familienaam (zie § 5.1.1) werden identificatie-achternamen (toenames) cruciaal voor het volk. Ze vormden hun unieke identiteit. Zoals huidige domeinnamen en zoals u de telefoon opneemt. Bij uw zus is één naam genoeg, bij een onbekend nummer noemt u ook (of alleen) uw achternaam, uw bedrijf (beroep) en (zo nodig) uw afdeling (locatie). Jan Akker heette naar 4 voorouders (zie § 5.1.1), zijn beroep (boer) en adres (akker). De overheid gaf hem zijn vaders staats-achternaam (Jansen). Zijn toenaam (Akker) kreeg de bijnaam ‘bijnaam’.

§ 5.3.2. De identificatie-achternaam (nieuwe term voor oude identificerende achternaam). Jonge ^{Jan} de Bakker te Bath.

De identificatie-achternaam is een achternaam ter persoonlijke unieke identificatie. Men gebruikte er zoveel als nodig was. Als de in § 1. beschreven tradities en cultuur erkend worden, zal dit achternaam-type in ere worden hersteld.

§ 5.3.3. De geslachtsnaam (de familiair unieke elitaire achternaam). Sinds 1811 staatsnaam. Bijv. Van Oranje-Nassau.

Van oudsher wijst een geslachtsnaam op een adellijk geslacht. Zo’n familiair unieke toenaam is een code om privileges en bezit te reserveren voor (oudste) zoons. Men solliciteert niet voor koning, baron etc.. Een geslachtsnaam sluit familie uit. Hadden Jan & Marie een titel, dan waren zij Johan Bertrand Jardinier & Marie Louise Égalgenou. Marie was niet vernoemd en Jan 16x in de groep van 64 (25 %). Bij de 6^{de} generatie was nog 2 % als zijn familie herkend en 98 % niet. Jan & Marie

noemden de geslachtsnaam de 'niet-familienaam', omdat hij de bewezen ouder en haar familie uitsluit en steeds minder familie insluit.

§ 5.3.4. De 'familienaam' (de familiair niet unieke volkse achternaam). Sinds 1811 staatsnaam. Bijv. Jansen.

Onder de Franse en christelijke invloed (zie § 2) ging men 'le nom de famille' gebruiken voor officiële documenten. De inhoud ervan kan zijn: Eén toenaam (Smid), een verbasterde familienaam (Jansen) of een niet unieke 'familienaam' (van den Brink). Deze 'familienaam' staat tussen quotes omdat het een misleidende term is. 1. Het is niet de echte familienaam (zie § 5.1.1), 2. Hij sluit in 6 generaties 98 % familie uit (zie § 5.3.3.). 3. Hij sluit landelijke niet-familie in. Dat laatste onderscheidt hem van de geslachtsnaam. Deze term is de huidige volksterm. Hij werd gebruikt in het ([decreet in 1811](#)).

§ 5.3.5. De voorvader-toenaam (benoemt de staats-achternaam-types). Zowel Jansen als Van Oranje-Nassau.

Sinds 1811 verstrekt onze overheid voorvader-toenamen van wettelijk vaders aan kinderen. Dat kan een geslachtsnaam zijn of een 'familienaam'. Omdat ze verschillend zijn verzamel ik ze met de term voorvader-toenaam. Omdat de meeste namen geen familiair unieke geslachtsnamen hebben, past de term geslachtsnaam niet bij de totale bevolking. Sinds de voorvader-toenaam niet meer vrijwillig gekozen wordt, maar door de overheid wordt verstrekt, is het geen volksnaam meer maar een staatsnaam. Sinds het een staatsnaam is, stopte de ontwikkeling van informatie en waarden erin. Rond 1800 startte wereldwijde voorvader-toenaam-verstrekking. In België vanaf 1797. Nederland vanaf 1811 (zie § 2).

§ 5.4. De gezinsnaam (bij gelijknamigheid in het gezin). Kan een formele of een gebruiksnaam zijn. Bijv. de Jansens.

Men spreekt van een gezinsnaam als meerdere gezinsleden dezelfde achternaam hebben. Het is een melknaam als men hem bij de levensfase van het gezin gebruikt, maar niet meer als men uitvliegt. Sinds 1811 is de gezinsnaam verplicht en wordt moeder daarbij buitengesloten. Wie (in vrijheid) voor een (nieuwe) gezinsnaam kiest, zou tijdelijke en parttime gezinsgenoten die ook moeten laten gebruiken. Bijvoorbeeld op de (sport)school van het gezin. Zoals het voor ouders fijn is zich in te sluiten met een gebruiksnaam, is dat voor kinderen ook. Als ouders een nieuwe gezinsnaam kiezen, zullen ze die na de scheiding vaker blijven gebruiken. Hij wordt niet met de partner maar met kinderen geassocieerd. Scandinavische en Engelstalige medelanders hoeven niet te trouwen voor een andere gezinsnaam.

§ 5.6. Discriminatie-plicht: een burgerplicht in de identiteit van volk & meid.

Terwijl ambtenaren (tegen authentieke tradities in) voorvader-toenamen verstrekken, zien burgers 'familienamen' als traditie. Wie goed geïnformeerd is, ziet een traditie-verbod op de identificatie-achternaam en een burgerplicht. Wie het voorvader-toenaam-model doorrekent en het geboorte-registratie-proces analyseert ziet hoe discriminerend beiden zijn. Discriminerend voor het volk, vrouwen, moeders, families en de (minderjarige) 'migrant' in gezin, families en land.

§ 6. Wijsheid als levensgift en erfgoed.

Van oudsher zijn moeders het eerst en meest betrokken bij naamkeuzes. Zij kennen de vader, familiale, subculturele en [regionale vernoeming](#) patronen en de wensen en waarden die ze het kind als levensgeschenk wil schenken. Elke naam is kostbaar bezit met wereldbereik tot na de dood. Zeker met internet. Dat maakt keuzes en keuze-adviezen belangrijker. Wellicht wil familie privacy beschermd hebben. Er zijn opties te over.

§ 6.1. Identificatie educatie

Iedereen heeft recht op eerlijke educatie, advies en tips. Zie § 1. en '[six options for baby's surname](#)'. Als je de roepnaam niet registreert is je kind vrij om deze (gratis) te wijzigen. Voornamen bieden een mogelijkheid om achternamen te schenken. Je geeft informatie via initialen mee, zonder familiale privacy te schenden. Een (oude) truck van Noorderburen.

§ 6.2. Voornamen: de ideale naam om familieleden of families discreet te vernoemen.

Voornamen (ooit doopnamen) onderscheiden zich in de eerste voornaam en de overige voornamen. De eerste wordt voluit op het stembiljet gezet de rest als initialen. De initialen zijn zeer geschikt voor (discrete) familie-vernoemingen. Zowel authentieke familienamen (§ 5.1.1) als staats-'familienamen' (§ 5.3.5). Dan leg je je familiebanden vast zonder dat je je kind ermee belast. Als je de eerste naam neutraal houdt (voor op het stembiljet), schendt het niemand's privacy. Dan houd je de roepnaam en de achternaam vrij voor unieke naamcombinaties.

§ 6.3. Voor- en achternaam-generatoren

Er bestaan voor- en achternaam-generatoren. Ze kunnen interactiever en informatiever. Men moet kunnen zien hoe vaak een bepaalde naam voorkomt en of hij familiale bescherming geniet (elitaire geslachtsnamen). Er zullen bepaalde namen vaker gekozen worden. Dat is prima. Dat gebeurt bij roepnamen ook.

§ 6.4. Gezinsnaam (als tijdelijke melknaam of als formele achternaam).

Een gezinsnaam kan fijn zijn. Het kan een tijdelijke (informele) naam zijn of een formele achternaam. Kinderen die tijdelijk en/of parttime deelgenoot zijn van het gezin horen het recht te hebben deze naam ook te gebruiken. Mede daarom kan het verstandig zijn de naam informeel te houden en deze naam niet als formele naam aan de kinderen te schenken.

§ 6.5. Dubbele staats-‘familienaam’ als achternaam.

Voor veel ouders is het schenken van een dubbele ‘familienaam’ als gezinsnaam voor de hand liggend. Omdat een volgende generatie niet vier ‘familienamen’ wil hebben, zullen er ‘familienamen’ afvallen. Bij twee ‘familienamen’ 98 % bij de 7^{de} generatie. Sommigen willen hun loyaliteits-dilemma niet bij de kinderen leggen en vinden twee namen onpraktisch. Spanjaarden hebben er twee. Zij gebruiken er vaak één (de eerste). Om naamverlies te voorkomen schenkt men ook wel één versmolten achternaam of schenkt men ze als (laatste) voornamen. Ze worden zelden getoond, maar blijven wel behouden.

§ 6.6. ‘Nomen est Omen’ & ‘Selffulfilling prophecy’.

Romeinen geloofden in de voorspellende werking van namen (‘Nomen est Omen’). Carl Jung en Robert K. Merton onderzochten de invloed ervan op de dragers. De ‘selffulfilling prophecy’. Een kind zal beter gedijen onder een liefdevol gekozen naam, dan een naam waar ouders zelf ook mee zijn gepest. Je roemt wat je noemt.

§ 6.7. The shortest poem is a name (Anne Michaels).

Hoe geef jij vrijheid door? Namen hebben een wereldbereik tot na de dood. Sommige mensen hebben prachtige namen. Leer van de rijke [naamkunst](#) uit het land met 26 woorden voor schoonheid. Een beeld zegt meer dan duizend woorden.